

gaan, vooral waar het de knutselhoek betreft.

Lezing van de heren Wanders en Heemskerk over dierengeluiden

Allereerst zet de heer Heemskerk uiteen hoe en waar hij de verschillende geluiden heeft opgenomen. Tevens laat hij zien welke apparatuur hij hiervoor gebruikt. Zijn opnamen zijn voornamelijk afkomstig van de Amsterdamse Waterleidingduinen, omdat het daar nog relatief rustig is. De meeste opnamen betreffen vogels en zijn vaak van verbluffend goede kwaliteit. Ook de heer Wanders

laat zijn manier van opnemen van geluiden zien, waarbij hij een demonstratie geeft van zijn geluid-sopname-apparatuur. Het merendeel van zijn opnamen is afkomstig van de duinen rond Wassenaar.

Aan het einde van de lezing constateert de voorzitter, dat hier voor het eerst een spreekbeurt is gehouden, waarbij geen dia's zijn vertoond. Gelet op het grote enthousiasme van de aanwezigen blijkt dit ook heel goed te kunnen. Hierna dankt hij beide sprekers voor hun boeiende bijdrage.

Ter gedachtenis

Willem Baalbergen

In september van dit jaar moesten wij afscheid nemen van twee van onze leden, Jaap Deelder Sr. en Herma Veefkind.

Beide oudgedienden in onze vereniging. De heer Deelder, ik denk dat weinigen in de vereniging zijn voornamelijk gebruikt, was één van de oprichters van de Noordwijkse natuurbescherming. Hij beheerste in die tijd de penningen, maar was vooral onze mentor.

De door hem geleide zangvogelexcursies, rondom zijn huis aan de Duinweg, waren voor veel Noordwijkers een stimulans om ook naar vogels te gaan kijken. Zijn speciale interesse lag echter bij de roofvogels. Deze groep van vogels boeiden hem zeer. Hij zocht ze ook op, samen met zijn vrouw. In Joegoslavië waar hij vrienden had en op de hoogvlakten van Spanje.

Vogels vormden overigens niet zijn enige interesseveld. In de beginjaren van de televisie won hij eens een quiz over Shakespeare. Engeland en het Engels lagen hem na aan het hart.

Bij ons zal hij in herinnering blijven als de man die de stoot gaf om in Noordwijk georganiseerd naar vogels te gaan kijken. Maar vooral ook om aan natuurbescherming te gaan doen.

Precies op dezelfde dag ook overleed Herma Veefkind. In de vorige Strandloper heeft Kees Verweij terecht de loftrompet over haar gestoken. Voor al die jaren dat zij de ledenadministratie voor de Ver-

eniging van Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk deed.

Herma was niet iemand die op de voorgrond trad, maar wel altijd aanwezig was. Op vergaderingen en bijeenkomsten. Op de cursussen die werden gegeven. Niet alleen aanwezig was, maar er ook merkbaar van genoot.

Ik heb het voorrecht gehad vele jaren met haar inventarisatiewerk te doen. In de duinen van de Amsterdamse Waterleiding. Weer of geen weer, we trokken er op uit. Duin op duin af en ik hoefde het niet te wagen een stuk van het terrein over te slaan. Halverwege, op een bankje langs het Oosterkanaal, werd dan mijn bruine boterham met kaas gegeten en dronken we haar thee. En we spraken over alles wat haar interesseerde. En dat was veel.

Ze kon mateloos genieten en er ook later van vertellen toen er eens een Zwarte Specht voor ons bankje kwam zitten. Luid roepend en hakkend in een boomstam.

Ze zal in onze gedachten blijven als een sterke vrouw met veel belangstelling voor anderen. Maar vooral met belangstelling voor alles wat met de natuur te maken heeft.

Herma Veefkind en de heer Deelder combineerden beiden het plezier van het zijn in de natuur met het inzicht dat deze natuur beschermd diende te worden. Zij waren ook bereid zich daarvoor in te zetten.

*Hij heeft ons uur niet afgewacht
voor ons. Hij wilde niemand storen.
Al hoorden wij de deur wel gaan
toen hij, heel stil, is opgestaan
om de eerste vogels, ginds, te horen.*

I. Gerhardt